

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Dr. Gömörly András ügyvéd által képviselt) felperesnek – **NAV Fellebbviteli Igazgatósága** (3530 Miskolc, Kandia u. 12-14.) alperes elleni, *adóügyi határozat bírósági felülvizsgálata* iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság az alperes számú határozatát a és a számú határozatokkal kiegészített számú határozatra is kiterjedően, az 1.K. .../2014/16. számú jogerős ítélettel lezárt részt nem érintve **hatályon kívül helyezi** és a hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg **550.000.- Ft** (ötszázötvenezer) perköltséget.

A perben feljegyzett **649.997.-Ft** (hatszáznegyvenkilencezer-kilencszázkilencvenhét) kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A bíróság a rendelkezésre álló iratok és a felek nyilatkozatai, valamint a perben lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A NAV ... Megyei Adóigazgatóság Magánszemélyek és Egyéni Vállalkozók Ellenőrzési Osztálya a vizsgálati naplószerű megbízólevél felhatalmazása alapján a 2007-2011. évekre személyi jövedelemadó és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemekre kiterjedően bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le a felperesnél. A vizsgálat megállapításának realizálására a 2013. július 19. napján kelt, számú határozatával, amely a és a számú határozatokkal kiegészítésre került, a felperes terhére 10.833.286.- Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, 6.454.350.- Ft adóbírságot, valamint 3.848.689.- Ft késedelmi pótlékot állapított meg.

A határozatban rögzítésre került, hogy a felperes személyi jövedelemadó bevallást csak 2009. évre nyújtott be a vizsgált időszakban, bevallásában 335.008.- Ft munkaviszonyból származó jövedelmet szerepeltetett. A hatóság a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a felperes a T-R Kft.-től és a H Kft.-től 2009. évben 335.369.- Ft, a 2010. évben a T-R Kft.-től 611.386.- Ft, adóalap kiegészítéssel növelten 776.460.- Ft, munkaviszonyból származó jövedelemben részesült. Az adóhatóság a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja.tv.) 1.§ (3)-(4) bekezdései, 2.§ (4) bekezdése, 4.§ (1)-(2) bekezdései, 11.§ (1) bekezdése, 25.§ (1) bekezdése és a 29.§ (1) bekezdése alapján, a kifizetői adatokra figyelemmel a felperes összevont adóalapjának összegét megnövelte 2009. évre 361.- Ft-tal, 2010. évre 776.460. Ft-tal. Az adóhatóság megállapította továbbá, hogy a felperesnek a vizsgált időszakra vonatkozóan a vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege. Erre tekintettel az adóhatóság az adó alapját becsléssel állapította meg. Megkísérelte a vizsgált

időszakra vonatkozóan a hatóság feltárni a rendelkezésre álló pénzbevételeket, amelyeket szembeállítva a vagyongyarapodásra és az életvitelre fordított pénzkidadásokkal elkészítette a felperesre vonatkozó pénzforgalmi vagyommérleget. A felperes az ellenőrzés során nyilatkozatot nem tett, iratokat nem bocsátott az adóhatóság rendelkezésére.

Az adóhatóság a vagyommérleget a rendelkezésre álló adatok, valamint a megkeresések útján beszerzett adatok figyelembevételével készítette el. Megállapította, hogy a felperes a 2007-2011. évben megélhetésre 6.649.512.-Ft-ot, bankszámla befizetésre 23.598.-Ft-ot, gépjármű vásárlásra 2.879.000.-Ft-ot, illeték címén 47.232.-Ft-ot, kölcsönnyújtásra 15.000.000.-Ft-ot, törzstőke befizetésre 1.326.750.-Ft-ot, azaz 5 év alatt összesen 25.926.092.-Ft-ot fordított.

Az adóhatóság a 2007-2011. évekre vonatkozóan nyitó forrásként 173.876.-Ft-ot, nettó jövedelemként 744.556.-Ft-ot, banki készpénzfelvételként 14.582.765.-Ft-ot, ingatlanértékesítés címén 200.000.-Ft-ot, gépjármű értékesítéséből 3.000.000.-Ft-ot, összesen 18.701.197.-Ft-ot vett figyelembe forrásként.

Az adóhatóság ezen adatokat értékelve megállapította, hogy a felperes 2007-2011. évi jövedelmei és egyéb forrásai az általa finanszírozott kiadások forrását csak részben biztosították, teljes egészében nem nyújtottak rá fedezetet.

Az elsőfokú hatóság a 2007. évben 391.624.-Ft, 2009. évben 3.172.989.-Ft, 2010. évben 2.232.550.-Ft, 2011. évben 3.754.875.-Ft forráshiányt tárt fel. A 2009., 2010. és a 2011. évi forráshiányok összegével az Szja.tv. 28.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján az összevont adóalap összegét megnövelte. A 2007. évre a forráshiány alacsony összegére tekintettel a hatóság megállapítást nem tett.

A hatóság megállapította továbbá, hogy a felperesnek a CIB Bank Zrt.-nél vezetett számlájára a B S-től érkeztek összegek átutalással 2007. június 28-án, az összeg 21.470.-USD. 2007. július 25-én 9.945.-USD és 2007. augusztus 16-án 47.035.-USD. Ezen összegeket az Szja.tv. 4.§ (1) bekezdésére hivatkozással a felperes jövedelemének minősítette. Az MNB deviza középárfolyammal számolva a jóváírás napjára tekintettel a 2007. évre 14.869.048.-Ft-tal növelte meg a felperes összevont adóalapját.

Mindezekre figyelemmel a felperes terhére a vizsgált időszakra vonatkozóan 2007. évre 5.046.858.-Ft, 2009. évre 917.408.-Ft, 2010. évre 504.800.-Ft, 2011. évre 762.991.-Ft személyi jövedelemadó különbözet került előírásra az adójóváírásra és a kifizetők által levont adóelőleget érintő megállapításokra is figyelemmel. Az adóhatóság 2007. évre 1.635.595.-Ft, 2009. évre 349.029.-Ft, 2010. évre 602.789.-Ft, 2011. évre 1.013.816.-Ft százalékos egészségügyi hozzájárulás adókülönbözetet is megállapított.

A fellebbezés alapján másodfokon eljáró alperes a 2013. október 17. napján kelt, számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes meghatalmazott jogi képviselője útján keresetet terjesztett elő, kérve a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól a határozat felülvizsgálatát elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését.

A kereset indoklása szerint az adóhatóság tévesen nem fogadta el a felperes által forrásként megjelölt bevételeket, ennek megfelelő indokát nem adta, az előterjesztett bizonyítékok egy részét nem megfelelően értékelte, bizonyítási indítványait érdemi ok nélkül nem teljesítette és ennek eredményeként nem megfelelő következtetésre jutott az adóalap megállapítása során. Ebben a körben nem tett eleget a tényállás tisztázás és indokolási kötelezettséggel kapcsolatos jogszabályi előírásoknak. 2010. év január hónap végéig a felperes élettársi közösségben élt F O-val, akivel fennállt teljes vagyonszövetség. Erre figyelemmel valamelyikük esetleges forrástöbbletét a másik esetleges forráshiányára kellett volna fordítani, amelyet az alperes nem tett meg a

forrásfelhasználási táblázat kimunkálása során. 2010. január hónap végétől a felperes élettársa V Á volt, akivel fennállt a teljes vagyonközösség, erre figyelemmel valamelyikük esetleges forrástöbbletét a másik fél esetleges forráshiányára kellett volna fordítani, amelyet az alperes szintén nem tett meg a forrásfelhasználás kimunkálása során. Az élettársi közösségeket sem vette figyelembe az alperes a megélhetési költségek becslése során sem.

Sérelmezte, hogy a B S. gazdasági társaságtól 2007. évben kapott kölcsön összeget nem adómentes kölcsönként, hanem egyéb jövedelemként értékelte az adóhatóság és állapította meg ennek adójogi következményeit. 2007. évben kapott kölcsönt két barátjától U Cs-tól és D A-tól, akik szlovák állampolgárok. Ezen összegeket szintén nem értékelte az alperes a bevételei között. 2008. május 16. napján kapott kölcsönt O K-tól 15.000.000.-Ft összegben, amely bankszámláról került részére kifizetésre, ezen összeget szintén nem értékelte az alperes a bevételei között. Ezen magánszemélyektől kapott kölcsönöket nem szerepeltették a hatóság munkatársai a források között olyan érvekkel, amelyek vagy nem tényszerűek vagy érdemi jelentőséggel nem bírnak az ügyben. Nem folytatta le az adóhatóság az ezekkel kapcsolatos lehetséges és szükséges bizonyítási cselekményeket, kapcsolódó vizsgálat, a kölcsönadó személyek meghallgatása, az ügyleti tanúk nyilatkoztatása. A kérdéses forrásokat okirattal igazolta, amelyek szerződések és banki iratok, eleget téve a rá háruló bizonyítási kötelezettségnek, ugyanakkor az adóhatóság ezt nem fogadta el, ennek alátámasztására érveket hozott fel, amelyek nem helytállóak, a lehetséges eljárási cselekményeket nem foganatosította az ügyletekkel kapcsolatban. Kérte a határozat végrehajtásának felfüggesztését is a per jogerős befejezéséig.

Alperes a kereset elutasítását kérte a 2014. március 20. napján kelt nyilatkozatában. Az első és a másodfokú határozat jogszerűen került meghozatalra, amely döntésekben a hatóság tételes és alapos ténybeli és jogi indokát adta a döntésének. A felperes keresete megalapozatlan.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 1.K..../2014/5. számú, 2014. március 24. napján kelt, 2014. április 19-én jogerőre emelkedett végzésével a keresettel támadott határozat végrehajtását a per jogerős befejezéséig felfüggesztette.

A bíróság az 1.K...../2014/16. sz. jogerős ítéletével a keresettel támadott határozatot az első fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

A megismételt eljárásra vonatkozóan a bíróság előírta, hogy az elsőfokú adóhatóságnak a B S-től kapott felperesi összegek vonatkozásában szükséges elvégeznie a B S. megkeresését, nemzetközi jogsegély kérését, arra vonatkozóan, hogy a felperes által becsatolt, 2007. május 31. napján kelt kölcsönszerződés a B S-nél megtalálható-e, a B S. a szerződés szerinti tartalommal nyújtotta-e ezen összegeket. Amennyiben a megismételt hatósági eljárásban a perbeli bizonyítás során csatolt kölcsönszerződés hitelessége meg nem dől, a három részletben kapott 78.450.- USD összeget a felperes vonatkozásában kölcsönként kell figyelembe venni, annak adójogi következmények megállapítását mellőzve.

Az O K féle összeg vonatkozásában kiemelte a bíróság, hogy az adóhatóságnak meg kell keresnie az MKB Bank illetékes fiókját, a banki bizonylat kapcsán. Amennyiben a bizonylat visszaigazolást nyer a bankfiók részéről, a felperesi forrástáblázatban az összeget szerepeltetni kell kölcsönként, forrásként.

Rögzítésre került, hogy meg kell keresnie az adóhatóságnak a szlovák társhatóságot arra vonatkozóan, hogy U Cs és D A szlovák állampolgárok a kérdéses időpontban rendelkezhettek-e olyan forrással, jövedelemmel, vagyonnal, amely a jelzett kölcsönösszegek folyósítását lehetővé tette. Ezen jogsegély eredményének beérkezését és értékelését követően az adóhatóságnak állást kell foglalnia abban a vonatkozásában, hogy a jelzett összegek a felperes vonatkozásában

kölcsönként figyelembe vehetőek-e? Figyelemmel kell lenni azon tényre, hogy V Á ügyében U Cs által nyújtott összeg elfogadást nyert.

Előírta a bíróság az adóhatóságnak megismételt eljárásában a nem vitatott és fennállt élettársi közösségekre is tekintettel újra ki kell munkálnia a felperesi megélhetési költségeket. Az élettársi kapcsolatban lévő fél esetleges forrástöbbletét a másik fél esetleges forráshiányára át kell vezetni.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján eljárta **Kúria a Kfv.I...../2015/4. sz.** végzésével az első fokú ítéletet, annak nem támadott részét nem érintve, a támadott részében hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásra vonatkozóan a Kúria előírta, hogy a bíróságnak az O K-féle összeg vonatkozásában egyértelműen állást kell foglalnia, amennyiben további bizonyítás szükséges azt le kell folytatni. Valamennyi felperesi bizonyítási indítvány teljesítése után a bíróság abban a helyzetben lesz, hogy eldöntse, hogy a felperes hitelt érdemlő adatokkal igazolta-e a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést. Az adóhatóság a banki pénztárbizonylattal kapcsolatban további bizonyításra nem kötelezhető.

A B S, társaság által folyósított összeg kapcsán rögzítette a Kúria az Art. 109.§ (3)-(4) bekezdésére hivatkozással, hogy az adóhatóság nem kötelezhető a cég megkeresésére, nemzetközi jogsegély teljesítésére, a bíróságnak esetleges további bizonyítást követően állást kell foglalnia abban a kérdésben, hogy az összeg kölcsönkénti minősítése elfogadható-e, illetve az adóhatóságnak ilyen jogcím szerint kell-e szerepeltetni az elszámolás során.

A Kúria az első fokú ítélet egyéb részét nem érintette, arra tekintettel, hogy az felülvizsgálati kérelemmel nem került támadásra.

A bíróság a felperes keresetét az alábbiak szerint találta **megalapozottnak**.

A bíróságnak az adóügyi határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben abban a kérdésben kellett döntést hoznia, hogy a határozat az irányadó anyagi- és eljárásjogi szabályoknak megfelelően került-e meghozatalra, megállapítható-e a határozat jogszabálysértő volta a keresettel meghatározott körben?

Ténykérdés, hogy az adóhatóság 2007.évre 391.624.-Ft, 2009.évre 3.172.989.-Ft, 2010.évre 2.232.550.-Ft, 2011.évre 3.754.875.-Ft forráshiányt tárt fel. A 2009., 2010. és 2011. évi forráshiányok összegével az összevont adóalap összegét megnövelte, a 2007.évre a forráshiány alacsony összegére tekintettel megállapítást nem tett. A B S. által átutalt 2007. június 28-án 21.470.-USD, 2007. július 25-én 9.945.-USD és 2007. augusztus 16-án 47.035.-USD összegeket a felperes jövedelemének minősítette a hatóság. A hatóság abból a tényből indult ki az eljárása során, hogy a felperes a vizsgált időszakban F O-val és V Á-val nem élt élettársi és vagyonközösségben. A 2007.01.01-2011.12.31. közötti időszakra arra figyelemmel, hogy a felperes lakcímén 4 aktív korú felnőtt élt a KSH által közzétett jó megélhetési színthez tartozó adatokból kiindulva vélelmezte a megélhetési költségeket a 4 felnőtt korú családmódel alapján. Tény az is, hogy az élettársi közösségekre a felperes először a 2013. július 16-án postára adott észrevétel kiegészítésében tett említést. Az is tény, hogy ezeket az adóhatóság álláspontja szerint nyilvántartás adatai nem támasztották alá, figyelemmel a lakcímek eltérő voltára. Az adóhatóság nem fogadta el a felperes forrásaként a 2008. március 16-án O K-tól kapott 15.000.000.- összegű kölcsönt, valamint a 2007. évben U Cs és D A szlovák állampolgárok magánszemélyektől kapott kölcsönök összegét sem fogadta el az adóhatóság a felperes forrásaként.

Az Art. 109.§ (1) bekezdése értelmében ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával vagy az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a

bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. Ez esetben – figyelemmel az ismert és adóztatott jövedelmekre is – az adóhatóságnak azt kell megbecsülnie, hogy a vagyongyarapodás és az életvitel fedezetéül a magánszemélynek milyen összegű jövedelemre volt szüksége.

Az Art. 109.§ (2) bekezdése szerint az adóhatóság az (1) bekezdés szerint feltárt adóalapot annak az évnek az összevonás alá eső jövedelméhez számítja hozzá, amelyre nézve a jövedelemeltitkolást megállapítja. Ha a vagyongyarapodás forrásaként az adózó többévi eltitkolt jövedelme szolgált, az adóhatóság a vizsgálattal érintett évek között a jövedelmet egyenlő arányban megosztja, és az adót az egyes években hatályos jövedelemadó törvényekben meghatározott – összevonás alá eső jövedelmekre vonatkozó – adómértékkel állapítja meg.

Az Art. 108.§ (1) bekezdése értelmében, a becslés olyan bizonyítási módszer, amely a törvényeknek megfelelő, a valós adó, illetve költségvetési támogatás alapját valószínűsíti.

Az Art. 108.§ (2) bekezdése szerint az adóhatóság bizonyítja, hogy a becslés alkalmazásának a feltételei fennállnak, továbbá azt, hogy a becslés alapjául szolgáló adatok, tények, körülmények, valamint a becslés során alkalmazott módszerek az adó alapját valószínűsítik.

Az Art. 109.§ (3) bekezdése továbbá rögzíti, hogy a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal bizonyíthatja.

Az Szja. tv. 1.§ (3) bekezdésének első mondata szerint a magánszemély minden jövedelme adóköteles.

Az Art. 99.§ (2) bekezdése szerint ha az adózót adómentesség, adókedvezmény illeti meg, ezt okirattal vagy más megfelelő módon köteles bizonyítani.

Az Art. 2.§ (1) bekezdése értelmében, az adójogviszonyokban a jogokat rendeltetésszerűen kell gyakorolni.

A Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp) 164.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint, a per eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A Pp. 164.§ (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel a bíróság hangsúlyozza azt, hogy a tárgyi ügygel azonos típusú adóügyi határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben a felperesnek jogi lehetősége van arra, hogy kereseti kérelme alátámasztására bizonyítási indítványát tegyen, bizonyítékot csatoljon. Nincs elzárva a felperes a perben attól, hogy keresetének alátámasztására új bizonyítékot terjesszen a bíróság elé. Ezt az Art. 2.§ (1) bekezdésében szabályozott rendeltetésszerű joggyakorlás követelménye sem zárja ki.

A felperesnek a CIB Bank Zrt. által vezetett számlájára a B S. által három részletben átutalt összegek vonatkozásában a bíróság az alábbiakat hangsúlyozza.

A felperesnek a számlájára 2007. június 28-án 21.470.- USD, 2007. július 25-én 9.945.- USD és 2007. augusztus 17-én 47.035.- USD összegek érkeztek. Ezzel kapcsolatban a bíróság kiemeli, hogy az Art. 99.§ (2) bekezdése szerint ezen összegek kölcsön jellegét a felperesnek hitelt érdemlő módon kell igazolnia, arra figyelemmel, hogy az Szja. tv. 1.§ (3) bekezdésének első mondata

szerint egyebekben a magánszemély minden jövedelme adóköteles.

Hangsúlyozza a bíróság, hogy az elsőfokú adóhatósági határozat kiadmányozását követően a felperes a jegyzőkönyvi észrevételében hivatkozott arra, hogy ezen utalások a B S-től kapott kölcsönök voltak.

Ténykérdés azonban az, hogy a felperes arra vonatkozóan, hogy a kölcsönöket mikor, milyen visszafizetési határidővel kapta hivatkozást nem adott elő a hatóság előtti eljárásban, kölcsönszerződéseket az ügyletek vonatkozásában nem csatolt. A banki iratokból nem volt megállapítható az utalások jogcíme, konkrétan az, hogy a vitatott összegek kölcsönök voltak-e vagy sem.

A felperes a perben becsatolt egy kéthasábos formátumban, angol és magyar nyelven készült kölcsönszerződés megjelölésű okiratot, másolatban, illetve a 2016.01.26. napján tartott tárgyaláson eredetben, ezen okirat értelmében a felperes a B S-től 78.450 USD kölcsönben részesült, amely kölcsön összegét a megállapodás aláírásától számított 90 napon belül banki átutalás útján kapja meg a felperes a bankszámlájára, egyösszegben vagy részletekben. A bíróság ezen okiratban foglaltak valós voltának alátámasztására bizonyítást folytatott le, amelynek során nyilatkozatot tett a felperes, mint kölcsönt kapó, valamint jelenlévő ügyleti tanúk Ny R és M S. A tanúk vallomásai, illetőleg a felperes nyilatkozata egybehangzó abban a tekintetben, hogy ezen szerződés megkötött, az abban foglaltak szerint. Ellentmondás mentesek a vallomások és a nyilatkozat abban a tekintetben, hogy hol, milyen körülmények között és kiknek a jelenlétében kötötték ezt a szerződést. A banki adatok, amelyek igazolják azt, hogy a 78.450.- USD három részletben érkezett a felperes számlájára, a szerződés tartalma szerinti megvalósulását nem cáfolják. Önmagában az a tény, hogy a banki bizonylaton, banki adatokban arra vonatkozó információ nem állt az adóhatóság rendelkezésre, hogy a három részletben érkezett pénzüsszegekről nem állapítható meg, hogy azok kölcsönök voltak, nem cáfolják azt a tényt, hogy ezen összegek jogcíme kölcsön. Az adóhatóságnak már az eljárás során is álltak rendelkezésre banki információk, adatok, ennek alapján már az ellenőrzés, illetve a hatósági eljárások során is mód és lehetőség nyílt a hatóság számára arra, hogy az Art. 97.§ (4) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettsége keretében megkeresse a B S-t, vagy jogsegély keretében adatokat szerezzen be arra vonatkozóan, hogy mi az átutalt összeg jogcíme. Nyilvánvalóan ezt a hatóság nem tette meg. Az okirati bizonyíték hitelessége a perben nem dőlt meg. Értékelésre került a felperes által 2016.02.02. napján becsatolt hiteles fordítás is D M nyilatkozatáról mint okirat.

A 2007. évben hatályos szja. tv. 7.§ (1) bekezdésének c) pontja szerint a kölcsön nem adóköteles. A perbeli bizonyítás eredményét a Pp. 206.§ (1) bekezdése alapján mérlegelve, a bizonyítékok együttes értékelését követően a bíróság arra a következtetésre jutott, ezen összegek jogcíme kölcsön volt. Az ennek ellenkezőjével kapcsolatos adóhatósági előadás nem alapos.

A felperes és O K között 2008. május 16. napján kötött kölcsönadási szerződés vonatkozásában a bíróság az alábbiakat hangsúlyozza.

A rendelkezésre álló okirat szerint a felperes 2008. május 16. napján O K-al kölcsönadási szerződést kötött. A szerződés szerint O K kölcsönadó 15.000.000.- Ft egyösszegű, kamatmentes kölcsönt ad a felperesnek. A perben meghallgatásra került a kölcsönadó, nyilatkozatot tett a felperes és az ügyletnél jelenlévő tanúk is. A tanúvallomások, és a nyilatkozat a szerződésben foglaltakat nem cáfolták, ellentmondás mentesek abban a vonatkozásában, hogy hol, kiknek a jelenlétében, milyen körülmények között kötötték a szerződés. A tanúvallomások és a felperesi nyilatkozat tételes és alapos indokát adja annak, hogy mely okból került sor a szerződésen a

szerződéskötés helyeként Salgótarján megjelölésére, K. településsel szemben. Ezen hivatkozást a bíróság elfogadta.

Kiemeli a bíróság, hogy már az adóhatósági eljárás során is hivatkozott arra a felperes, hogy ezen összeget bankból fizették ki részére, amelyet egyébként a bíróság rendelkezésre álló, O K-nál folytatott kapcsolódó vizsgálat iratanyaga is alátámaszt. Ennek értelmében maga O K is a kapcsolódó adóhatósági eljárás során folyamatosan arra hivatkozott, hogy ezzel kapcsolatban a kifizetést a bank teljesítette arra figyelemmel, hogy ő egy rendelkező nyilatkozatot tett a bank felé, arra vonatkozóan, hogy ezt a pénzüsszeget a felperesnek fizessék ki. Az ügylet megvalósulását az MKB Bank Zrt. 2008. május 16. napján, Hatvanban kelt, pénztárbizonylat megjelölésű igazolása is alátámasztja, amely szerint O K számlájáról kifizetésre került a felperes részére a jelzett napon 15.000.000.- Ft. Ezen pénztárbizonylat hitelessége a perben az alperes részéről nem került megdöntésre.

Az alperes a Pp. 164.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel nem nyújtott be olyan bizonyítékot a bíróság felé, amely ezen banki igazolás hiteltelenségét alátámasztaná.

Ténykérdés, hogy ezen 15.000.000.- Ft-os kölcsönösszeg szerepeltetése az adóhatóság részéről a felperesi forrástáblában elmaradt.

A bíróság a felperes által benyújtott okirati bizonyítékot, a nyilatkozatot és a tanúvallomásokat, valamint az egyéb iratokat értékelve arra a következtetésre jutott, hogy a felperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy 2008. május 16-án O K-tól 15.000.000.- Ft kölcsönt kapott. Kiemeli a bíróság azt, hogy nem helyálló azon alperesi álláspont, hogy az a tény, hogy a banki bizonylaton a pénzfelvétel jogcíme nem került feltüntetésre megalapozza azt, hogy ezt az összeget a felperes nem kölcsönként vette fel. A bizonyítékok együttes értékelését követően a kifizetés jogcímének a kölcsön tekinthető. Az ezzel ellentétes adóhatósági álláspont nem alapos.

A Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében, ha a törvény ettől eltérően nem rendelkezik a bíróság az ügy érdemére ki nem ható eljárési szabályok megsértésének kivételével a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.

Az előbbieken kifejtettekre tekintettel a bíróság a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján a közigazgatási határozatokat hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

A megismételt eljárásban az elsőfokú adóhatóságnak a B S.-től kapott felperesi, három részletben kapott 78.450.- USD összeget a felperes vonatkozásában kölcsönként kell figyelembe venni, annak adójogi következményeinek megállapítását mellőzve.

A megismételt eljárásban az O K féle összeg vonatkozásában kiemeli a bíróság, hogy az adóhatóságnak a felperesi forrástáblázatban az összeget szerepeltetni kell kölcsönként, mint forrást.

Ezt követően lesz a hatóság abban a helyzetben, hogy a ügyben megalapozott döntést hozhasson.

A perköltségek viselése az alábbiak szerint alakult a perben.

A perben a felperes pernyertes, az alperes pervesztes lett.

A perben 10.833.286.- Ft pertárgyérték figyelembevételével az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdésének a.) pontja és 62.§ (1) bekezdésének h.) pontja alapján 649.997.- Ft kereseti illeték került feljegyzésre. Az alperes pervesztességére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § -a alapján a feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Figyelemmel arra a tényre, hogy a felperest ügyvéd képviselte a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdésének b) pontja alapján a pernyertes felperest megillető perköltség összegét 550.000.- mértékben állapította meg, amelynek részét képezi 50.000-Ft felülvizsgálati eljárási költség.

Az ítélet elleni fellebbezési lehetőséget a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Salgótarján, 2016.03.18.

dr. Sándor Valter Pál sk.

b í r ó